

Nebylo-li lze v tomto jmenování spatřovati nezákonnost, nelze ji vytýkati naříkanému rozhodnutí ani ve směru druhém.

Bylo tedy stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 955.

Vojenská taxa: * Dle zákona z 10. února 1907 č. 30 ř. z. stačí pouhé faktum vystěhování osoby brannou službou povinné jako titul zakládající povinnost rodičů platiti vojenskou taxu rodičskou, aniž se rozeznává, nabyli-li vystěhovalý cizího státního příslušenství.

(Nález ze dne 26. září 1921 č. 13.053/20.)

Věc: Richard M. ve F. proti ministerstvu vnitra o vojenskou taxu.
Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem okresního hejtmanství v T. byla pro rok 1917 předepsána Richardu M. rodičská taxa za jeho syna Oskara M., narozeného 1886, částkou 630 K.

V odvolání namítl Richard M., že tento jeho syn se vystěhoval před 9 lety do Ameriky, kde se prý stal státním občanem Spojených Států a tudíž cizozemcem, aniž mohl o tom podatí vzhledem na přerušení veškerých styků následkem války důkazu. Již v době míru nemohl prý o synovi obdržeti žádných zpráv, takže prý neví, zdali je ještě na živu, nehledě k tomu, že vypuknutím války se stal návrat nemožným a tím také nemohl syn dostáti své vojenské povinnosti. Ku konci onoho odvolání ovšem se zmiňuje přece, že jeho syn jest v Cincinnati v Severní Americe.

Odvolání tomuto nebylo rozhodnutím zemské správy politické v Praze .... vyhověno. V rekursu ministerském poukazoval stěžovatel, uváděje, co válka již od něho si vyžádala obětí, toliko k tomu, že syn Oskar jest cizincem.

I toto odvolání bylo výnosem ministerstva vnitra zamítnuto z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí (§ 5 zákona ze dne 10. února 1907 č. 30 ř. z. a ministerské nařízení ze dne 10. září 1914 č. 306, pokud se týče čl. 9 min. nař. ze dne 19. srpna 1907 č. 211 ř. z.), při čemž ministerstvo ještě poukázalo na čl. 10, č. 3 posl. odst. posléz uvedeného nařízení.

Stížnost k nejvyššímu správnímu soudu vyvozuje, že nelze předepsati za cizozemce a za státního občana Spojených Států Severní Ameriky vojenskou taxu. I kdyby se mělo za to, že zůstal syn státním občanem Československé republiky, není prý dána tím povinnost k placení náhradní služební taxy, poněvadž prý musí tento syn posuzován býti jako civilní zajatec. Konečně není zjištěno, čím syn se zaměstnával ve Spojených Státech, možno, že bojoval na straně spojených mocí, anebo že byl zaměstnán v nějaké továrně na municí. V tom, že okolnosti tyto nebyly vyšetřeny, leží prý podstatná vada řízení, pokud se týče porušení zákona.

Nejvyšší správní soud uvažoval o stížnosti takto:

V řízení administrativním neuplatňoval stěžovatel proti spornému předpisu rodičské vojenské taxy za syna Oskara ničeho jiného, než že tento syn asi před 9 lety se vystěhoval do Ameriky a tam patrně již nabyl občanství státního.

Dle předpisů §§ 5 a 6 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. pro r. 1876, dle nichž nemůže nejvyšší správní soud ani se zabývatí jinými otázkami, než které došly svého vyřízení v naříkaném rozhodnutí, ani pozíratí na jiný materiál skutkový, než jaký i naříkanému rozhodnutí za základ byl položen, musí se nejvyšší správní soud, rozhoduje o stížnosti podané, obmezití toliko na úvahu, zda faktum vystěhování osoby vojenskou službou povinné resp. nabytí státního občanství cizího osobou touto působí zánik povinnosti rodičů platití vojenskou taxu rodičskou. Naproti tomu všechny ostatní námitky a tvrzení přes tento rámec jdoucí a teprve ve stížnosti uvedené musily jako nepřípustné zůstatí bez povšimnutí.

Pokud však jde o otázku, která tedy tvoří jediný předmět rozhodování, stačí poukázati na jasný a nepochybný předpis zákona ze dne 10. února 1907 č. 30 ř. z., jenž v čl. I. § 1 č. 3 ukládá za podmínek §u 5 povinnost platití vojenskou taxu rodičskou rodičům osob v č. 2 téhož předpisu uvedených, tedy i osob v č. 2 lit. c) vzpomenutých.

V ustanovení tomto však uvedeni jsou oni službou brannou povinní, kteří před uplynutím doby služební povinnosti nebo po době, kdy se mají stavěti a dříve než tomuto závazku úplně zadost učinili, se vystěhovali do ciziny.

Tvoří tedy vystěhování osoby brannou službou povinné za okolností naznačených samo o sobě již titul zakládající povinnost rodičů platití vojenskou taxu rodičskou, aniž se rozeznává, zda osoba se vystěhovavší nabyla cizího státního občanství či zůstala ve zdejším státním svazku.

Jeví se tudíž jediná námitka, která stěžovatelem byla proti předpisu vojenské taxy rodičské vznesena, bezdůvodnou a bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 956.

Řízení před nejv. správ. soudem: * Jestliže úřad — intimuje výrok vyšší instance — připojí k němu vlastní dodatek, aniž je tento různý původ z intimátu patrný, nelze odmítnoutí stížnost pouze do tohoto dodatku podanou podle § 5 zák. o správ. s., nýbrž zrušití jest naříkané rozhodnutí v tomto bodu podle § 6 cit. zák.

(Nález ze dne 26. září 1921 č. 9336.)

Věc: Julius F. a spol. v M. proti ministerstvu spravedlnosti v Praze stran služebních požitků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jím bylo vysloveno, že výplata požitků zastavuje se dnem 31. března 1921, zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nařízením vlády republiky československé ze dne 17. prosince 1920 č. 651 sb. z. a n. zrušen byl okresní soud v K. Podle čl. VII. ponecháno bylo stanovení účinnosti cit. nařízení a jeho provedení ministru spravedlnosti. Výnosem tohoto ministerstva ze dne 9. února 1921 č. 5720 bylo pak zrušení a likvidace soudu toho provedena a to dnem 1. března 1921.

Výnosem ze dne — presidiu soudní tabule v Košicích vydaným, prohlásilo ministerstvo spravedlnosti, že propouští ve smyslu §§ 6 a 4 zá-